ՖԻԶԻԿԱՅԻ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ ՆԱԽԱՏԵՍՏԱՅԻՈՆ ՎԵՐԱՊԱՏՐԱՍՏՈՒՄ

ՀԵՏԱԶՈՏԱԿԱՆ ԱՇԽԱՏԱՆՔ

Թեման՝ Տիեզերքի կենսատեղեկատվություն

Կատարող՝ Աննա Ղազարյան

Մասնագիտական բաժնի ղեկավար՝ Հայկուհի Մայիսի Սիրեկանյան

ԱՇՏԱՐԱԿԻ Ն. ՍԻՍԱԿՅԱՆԻ ԱՆՎԱՆ Թ5 ԱՎԱԳ ԴՊՐՈՑ

2022թ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹՅՈՒՆ

Բովանդակություն 2
Ներածություն 3
Տիեզերքի կենսատեղեկատվություն 4
Հնագույն աստղացույց 13
Ժամանակ 14
Հին նախաքաղաքակրթություն 15
Աստղիկ 16
Քվանտային անցում 18
Եզրակացություն 22
Գրականություն 23

ՆԵՐԱԾՈՒԹՅՈՒՆ

Աշխարհում յուրաքանչյուր տարի կատարվում են հետազոտություններ գիտության տարբեր բնագավառներում: Գիտնականները փորձում են գտնել աշխարհում գոյություն ունեցող առեղծվածների պատասխանները: Ըստ իս աշխարհը կատարյալ է և նույնիսկ մեծագույն ջանքերի դեպքում ոչ մեկին չի հաջողվում գտնել այդ առեղծվածների լիարժեք պատասխանը: Եվ ըստ իս այդ հետազոտությունները ի վերջո հանգեցնում են աղետների,քանի որ ըստ հոգևոր մոտեցման այն ինչ ստեղծել է Աստված կատարյալ է և պետք չէ փոփոխության ենթարկել: Սակայն մարդկային հետաքրքրասիրությունը այնքան մեծ է, որ յուրաքանչյուր տարի ունենում ենք մի նոր առեղծվածի պատասխան: Հայտնագործությունների բնագավառում կարևոր է նաև մարդկությանը տեղեկատվությամբ ապահովելը: Դա ճիշտ է սկսել հենց դպրոցական տարիքից: Ուսուցչի պարտականությունն է տալ տեղեկատվություն գիտնականների գործունեության, նրանց ձեռքբերումների մասին՝ առավել ևս եթե դա ազգությամբ հայ գիտնական է: Ազգությամբ հայ գիտնակնների ձեռքբերումները ոգեշնչում են հայ մանուկներին և օրինակ են ծառայում իրենց կյանքում բարձունքների հասնելու համար,բարձրացնում է ազգային ոգին: Այդ իսկ պատճառով իմ աշխատության մեջ ես կանրադառնամ հայ գիտնականների,իմաստասերների ձեռքբերումներին, եթե նույնիսկ դրանք չեն առաջադրվել մրցանակաբաշխությանը:

Տիեզերքի կենսատեղեկատվություն

Արեգակնային համակարգի, այսինքն մեր տիեզերական հասցեն է՝ Հայկի Թևքը - Orion Arm... Արմենիա նշանակում է՝ - << երկնա - երկրային >> ժամանակի սիմմետրիայի սկզբնավորման զրոյական հիմնակետ - հիմնավայր... Իսկ Ժամանակի շարժումը պարուրաձև է...

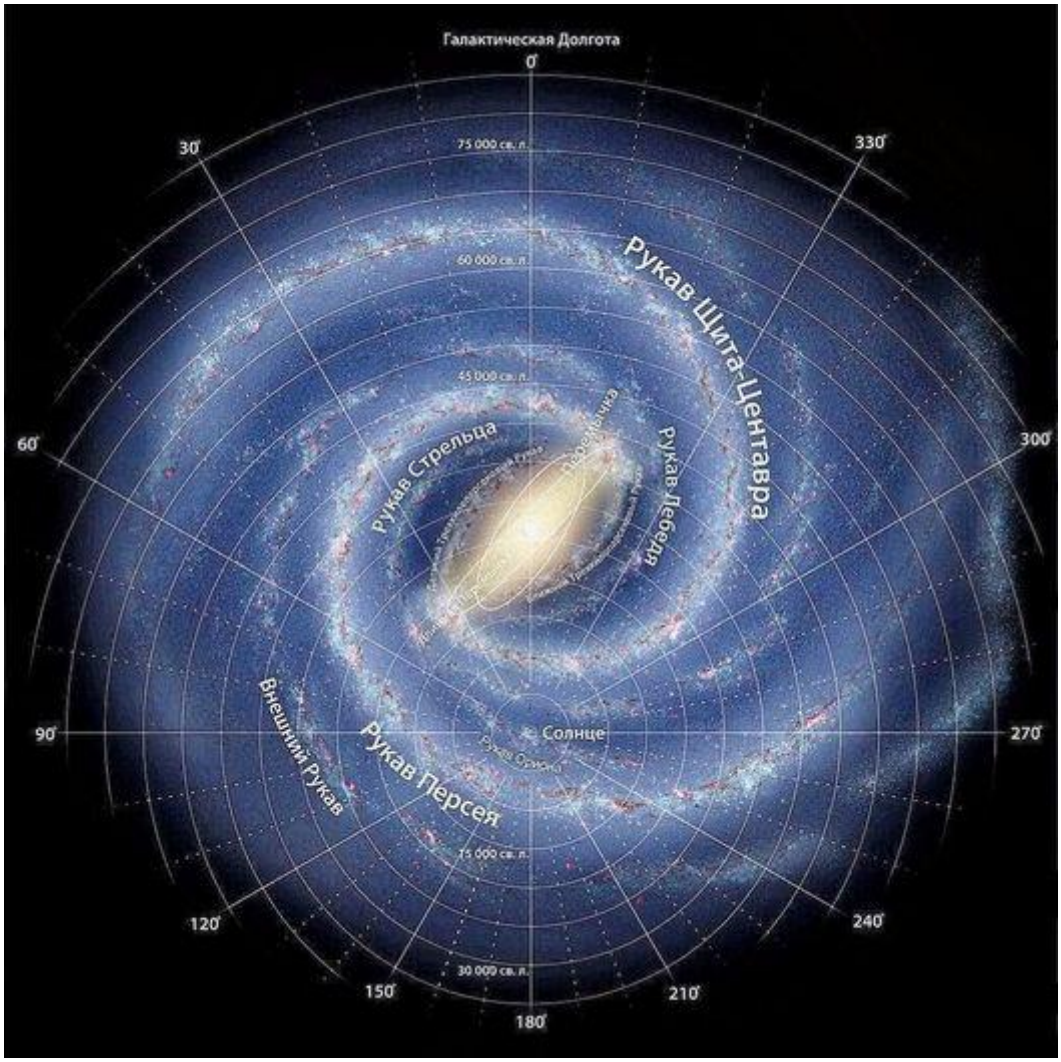

Հայոց Նավասարդը ողջ մարդկության Քվանտա-Աստեղային ժամն է ,,Մարդ-Տիեզերք,,փոխհարբերության և անսահման,անեզր միասնության սիրո՝տոնը, երբ ,,մարդը,,հավաստագրում է իր Տիեզերական լինելիությունը՝հավերժության մեջ... Ժամանակի և տարածության սիմմետրիան.

Ինչ ասել է տվյալ հասկացողությունը և աստղագիտական առումով ինչպես է Հայկ Համաստեղությունը կառավարում և կոորդինացնում Երկնային ժամանակը և Երկրային տարածությունը...

Ժամանակը հաշվարկելու համար և վերջինիս կայունությունը ապահովելու համար, աստղագետները չափագրական նպատակներով կիրառում են՝ երկրա - երկնային կոորդինատական ցանցերը (հորիզոնական, հասարակածային, գալակտիկ և այլն). Եվ ինչպես յուրաքանչյուր չափագրում, այնպես էլ այս դեպքում, ի խստիվս կարևորվում է տվյալ չափագրական համակարգի զրոյական սկզբնավորում – սկզբնավորումները.

Հին քաղաքակրթությունների աստղագիտակցության աշխարհընկալումներում՝ Հայկ – Օրիոն համաստեղությունը կոչվում էր՝ <<Երկնային Ատլաս>>, նաև <<Հացի Տուն>>. <<Հացի Տուն>>, Կամ՝ <<Հացի Տոնը>> գտնելը դժվար չէ և հատկապես հայերիս համար, քանի որ դա՝ Նավասարդ – Օգոստոս ամիսն է... մինչև այսօր էլ հայ մշակի հիշողությունում պահպանվել է պապական ավանդը, առ՝ այն, որ << ցորենը պետք է հավաքել մինչև օգոստոսի 11-ը.

<<Ամառ>> - <<ամ>> - տարին, <<առ>> - առավ, այսինքն տարվա լրումը ՝ ամռանը, նույն հիշողությունը ռուսերենում << сколько лет тому назад>>… հին գրություններում <<տարի>> հասկացողության փոխարեն գրվում էր՝<<ամառ>>, օր. << տաս ամառ առաջ...>>.

Ավելորդ չէ նորեն հիշեցնել, որ Նավասարդը օգստոսի 11-ի հիմնավորմաբ վկայագրել են՝ Խորենացին,Սեբեոսը,Ագաթանգեղոսը,Շիրակացին,Նարեկացին,Դիոնեսիոս Արիսպագացին,Ալիշանը,Ադոնցը և այլոք...

Հայկ Համաստեղությունը, որպես՝ <<Երկանային Ատլաս>> - բացահայտ աստղագիտական ճշմարտություն է, քանի որ, նախ՝ Հայկի շրջագայություն – պրեցեսսիան նույնքան է ինչ Երկիր մոլորակինը, որն է 25.920 տարի: Հետո, Հայկի երկնային տեղակայությունն է՝ երկնային Հասարակածային զրոյական առանցքակենտրոն գոտին (Չարխի Ֆալաք – Պալակ՝ ճագատագրի անիվը), որը իր հերթին պտտում է և կարգավորում է 24 ուղղահայաց միջօրեականների շարժումը որով չափագրվում է և ժամանակը և իրագործվում է համայնի կենսագործունեությունը:

Հայկի տեղակայումը արդի ժամանակափուլում, ըստ աստղագիտական կոորդինատական ցանցի տվյալներով հատկանշվում է՝ << ուղիղ ծագումն է δ= 6 ժամ 0°0´>>, միաժամանակ Հայկի Շամփրուք - Օրիոնի գոտու հակումն է՝ δ= 0°0´, այսինքն Հայկի տեղակայման Հասարակածային կոորդինատական ցանցի աստղագիտական չափագրական տվյալներով՝ Հայկ Համաստեղությունը գտնվում է երկնքի, աստղային և արևային գործընթացների կառավարման առանցքակենտրոն հիմնակետում և տեսեք թե ինչու...

Որպեսզի սույն աստղագիտական հաստատուն և անվիճարկելի փաստարկները ընկալվեն տվյալ գիտությունից , աստղագիտական սույն կարկառուն փաստարկը կներկայացնեմ առավել հասկանալի լեզվով.

Եվ այսպես՝ Հայկը (բոլոր գործառութների կառավարման սկզբակետ է հանդիսանում Հայկի ծագման՝ α= 6 ժամը) սկզբնավորելով ժամանակը և կառուցելով ժամանակի դելտա բարձացման ժամանակային պարույրը՝ <<Հավելյաց ամսի>> 5 օր 6 ժամը, հետագայում Հայկը կազմավորելով ամիսները և կարգավորումները աստղագիտական և երկարաչափական բոլոր առումներով հավասարակշռում է Ժամանակը և ապահովում՝ Ժամանակի և տարածության համաչափության և համընթացության կայուն սիմմետրիան.

Միաժամանակ կառավարելով արևային տարվա պրոցեսները՝ Գարնանային Գիշերահավասարը, Ամառային Արևադարձը, Աշնանային Գիշերահավասարը և Ձմեռային Արևադարձը և բոլոր դեպքերում հանդիսանալով տվյալ պրոցեսների սկզբնակետ և երկրաչափագրական առումով կառուցելով (Հայկական երկնակամարում) երկնային հավասարաթև Խաչ, հավասրաչափ 90° անկյուններով համարժեք...

Այս բոլոր աստղա – տիեզերագիտության գերճշգրիտ ցուցիչ, համակարգիչ և չափագրական <<գործիքակազմ>> են հանդիսանում՝ Քարահունջի աստղադիտարանը, Տաթևի վանական համալիրը և Տաթևի Գավազան – Սիունը, Որոտնավանքը, Զվարթնոցի Տաճարը և բոլոր – բոլոր Կենտրոնագմբեթ խաչաձև եկեղեցիները, հատկապես այն եկեղեցիական համալիրները, որոնք կառուցվել են 5-ից մինչև 17-րդ դարը...

Այսինքն, ողջ Հայ Ազգային Մշակույթը հիմնավորված է՝ Տիեզերագիտական հիմնարար դրութներով...
Իսկ այժմ ժամանակի կենսատեղեկատվական ներազդեցության հարցականը.
Հայ Ազգը այդ մասին վաղուց գիտեր...
<<Արամազդ>> - նախ Արամազդ – Որմիզդ – Քրոնոս – Դիոս և այլ աստվածահայրերը հների պատկերացումներում նշանակում է՝ <<ժամանակ>>, կամ <<անսահման ժամանակ>>...
Հետո, սույն բառի հայ լեզվամտածողության վերծանությունը հաստաում և հստակեցնում է այդ դրույթը.
<<Ար>> - կենսություն, << արար>> կենսագործունեություն.
<<Ամ>> - տարի, այսինքն՝ <<ժամանակ>>, ժամանակի պարբերաշրջան՝ <<տարի>>, ժամանակային համակարգի մեկ ամբողջ՝ 365 օր և 6 ժամ, <<անշարժ տոմարի>> հաստատուն արժեքով.(զ – կարգ – ավ – օր – ութիվն՝ Հայկի, Իմաստութիվն Իմաստասիրաց, դասը օդոց և դասն՝ անմարմնոց…)
<<Ազդ>> - ազդակ, ազդեցություն, ներազդեցություն, կենսատեղեկատվություն...
<< Արամազդը ծնող չուներ, նա էր համայնի ծնողը և համայնի պարատացնողը...>>
Այսինքն՝ Արամազդ նշանակում է - << Ժամանակ, ժամանակարարի կենսատեղեկատվության ներազդեցություն>>
2012թ-ից ի վեր մինչև այսօր, տվյալ տոմարագիտական նշանակություն ունեցող օրերին,
Կենսաֆիզիկոս Ռաֆիկ Սարգսյանի հեղինակած <<բիոսկոպ>>, <<Սպելոսկոպ>> սաքավորումների օգնությամբ չափագրումներ են իրականացնում Վազգեն Գևորգյանը իր գիտական խմբի հետ և ամեն անգամ ստանալով փորձառության աննախադեպ տվյալներ՝ զարմանում,հիանում, բանավիճում ու առաջ են գնում, քանի որ ամեն անգամ բացվում են այլ իրականություններ, այլ խորություններ... և վերագտնում Հայոց Կորուսյալ Գիտակցությունը, որի հիմնարար տեսլականում <<Մարդն>> է, Մարդը՝ որպես Տիեզերքի Զավակ, որպես Տիեզերական Մեծն Բանականության Հոգեորդի...
<< Ես ամնայն և յիս ամնենեցունն >> Գ. Նարեկացի.
<< Վերացեալք ընդ բազմաստեղն,

Փայլեսցուք ընդ դասս անմարմնոց,
Իբրև զՀայկն գեղեցիկ փայլելով,
զԱստված ընկալցուք... >>
Հայ Իմաստասերների թաքնագիտական հաստատուն գիտելիք.
Հայ տիեզերագետները ժամանակը հաշվում էին ոչ թե 12*30 = 360 աստ. և օր արժեքով(ինչպես շատ ժողովուրդներ, որոնց տոմարագիտությունը թերի էր), այլ նրանց հաստատուն գիտելիքն էր, առ՝ այն, որ ժամանակը պարուրաձև է և ժամանակի դելտա բարձացման,<<Հավելյաց>> ամսի թվային արժեքն է՝ 1.01458333333 հաստատուն կոնստանտը, 360 աստիճանը, կամ 360 օրը բազմապատկելով տվյալ կոնստանտով կստանանք ժամանակի պարույրի ամբողջական արժեքը(Հավելյաց 13-րդ ամիսը) աստղային, կոորդինատական ցանցերով համակարգված տարեկան ցիկլը՝ 365 օր 6 ժամը... սույն իմացականը ապահովում է նաև ունենալ <<անշարժ տոմար>>, որը միայն և միայն հայ տոմարագետների գիտակցված մենաշնորհն է եղել... Ճանաչենք Հայոց Հանճարը..
Հին Հնդկաստանում նույնպես գործածվել է << Նավասարատտա>> կոչվող կալենդարը, որի համակարգային հիմունքներն էլ նույն են, ինչ՝ եգիպտականինը։ Իսկ եգիպտական գլխավոր Աստծո անունը, որպես աստղագիտական տերմին, հնդարիացիների լեզվամտածողությամբ հնչունաբանվել է՝ << Ասար>> - ազիմուտ նշանակությամբ։
Մայաների հանրահայտ կալենդարի սկզբնավորման օրն էլ՝ Օգոստոսի 11-ն է, իսկ այդ ժամանակացույցը նրանց շնորհող Աստված՝ Վիրակոչայի երկնային բարձրակետը նույնպես հանդիսացել է Օրիոն համաստեղությունը։
Նույնն է և ացտեկների և Մեզո Ամերիկայի հնաբնակների տիեզերական աշխարհընկալումների տեսլականներում...
Հին Պարսկաստանում նույնպես գործառվել է նույն օրացույցը՝ << Նավասարտա>> անվանմամբ և, որպեսզի հստակեցնենք սույն խնդրականը, անդրադառնանք Վենետիկի Մխիթարյան միաբանության անդամ, բանասեր, պատմաբան, աշխարհագրագետ Ղևոնդ Ալիշանի (1820 – 1901թթ) << հին հավատամքներ >> աշխատությանը։

Բավականին հետաքրքիր է Ղևոնդ Ալիշանի պատմագրական անդրադարձը՝ հին աշխարհի աստվածաբանական ընկալումների առումով։
Սովորաբար, երբ մեր նախնիները այս չաստվածին (քանի որ Ղ. Ալիշանը Հայ Առաքելական եկեղեցու հետևորդ էր, Արամազդին կոչում է «չաստված») հիշատակում են որպես հունական, կոչում են Դիոս։ Այս անունը մոտ է բուն «Աստված» նշանակող հունարեն Թեոս (ИЭпт), լատիներեն՝ Դեուս (Deus) անվանումներին։ Երբեմն այդ մասին հայտնում են թարգմանություններում, ինչպես Ոսկեբերանի՝ Տիտոսի թղթի մեկնության մեջ. «Դիոս, զոր Հայք Արամազդ ասեն... Զեւս՝ զոր և Դիոսն կոչեն, և հայերէն Արամազդ»։ Զևս անունն էլ հնչակից է Դիոսին ու Դեուսին, բայց հույները Արամազդին այսպես են կոչում, երբ նկատի ունեն կյանք տվող կամ կյանքի պահապան `ըստ իրենց Zюз (կյանք) բառի։ Հռոմեացիները Արամազդին տալիս են բոլորովին այլ անուն՝ Jupiter, որից էլ ֆրանսիացիները և իտալացիները՝ Giove. հայտնի է, որ հռոմեացիները իրենց հատուկ մեծ չաստվածին հարմարեցրել են Դիոսին, ինչպես հայերն էլ՝ Արամազդին։ Այս անունը ընդհանուր է հայերի ու պարսիկների համար։ Սրանք համառոտելով Որմիզդ են ասում՝ ըստ մեր նախնիների լսածի, իսկ նրանց նախնիները կամ զրադաշտականները Ավեստայի լեզվում ասում էին Ահուրամազտաոյ, որ թարգմանվում է «մեծիմաստ» կամ «իմաստությունների տեր»։ Թե՛ պարսիկները, թե՛ հույները և թե՛ հռոմեացիները նրան համարում են ժամանակի որդի կամ ծնունդ. յուրաքանչյուր ազգ նրա ծնողին իր լեզվով է կոչում. հույները՝ Քրոնոս, հռոմեացիները՝ Սատուռնուս, պարսիկները՝ Զարուանաախերանա, որ նշանակում է «անսահման ժամանակ»։Հույների առասպելները նրանց Արամազդին շատ զավակներ են ընծայում։
Մեր դիցաբանության մեջ հայտնի են մի որդին՝ Միհրը, և երկու դիցուհիները՝ Անահիտն ու Նանեն։ Մյուս չաստվածների ծնողները չեն հիշատակվում. գուցե և նույն ինքը լինի։ Իսկ սրանց մայրը կամ Արամազդի կինը բնավ չի հիշատակվում։ Գուցե Որմիզդի պես անմայր են ծնվել, որովհետև սա էլ, ըստ պարսիկների, անկին էր։ Թվում է՝ հայերը Արամազդի տոնը կատարում էին Ամանորի հանդեսի օրերին՝ Նավասարդին, իսկ հույները՝ իրենց թարկիլիոն ամսի 7ին...
Ալիշանի՝ << հին հավատամքներ >> աշխատության վկայություններց հստակ երևում է, որ վերը նշված բոլոր ազգությունների պատկերացնումներով՝ Արամազդ – Քրոնոսը

Ժամանակն է, Ժամանակի որդին, կամ ծնունդը, << անսահման ժամանակը>>, այսինքն, ժամանակացույց – Կալենդարն է, իսկ վերջինիս որդին՝ Միհր – Միթրան է...
Արամազդ – հայերեն նշանակում է, << Ար>> - կենս, կենսություն.
<< Ամ>> - տարի.
<< Ազդ>> - ազդեցություն, ներազեցություն, ներգործություն.
Այսինքն, հայ լեզվամտածողությամբ՝ <<Արամազդ >> պարզորոշ նշանակում է - << ժամանակի կենսագործունեության ներազդեցություն >>, այստեղ նաև տեղին է հիշատակել հին հայերի պատկերացումները՝ Արամազդի բնության առթիվ, առ այն, որ << Արամազդը չուներ ծնող, նա ինքն էր համայնի ծնողը և համայնի պարարտացնողը >>...
Եվ հետայսու դժվար չէ հասկանալ, որ Արամազդ – Որմիզդ – Քրոնոս և այլն՝ Աստվածությունը հանդիսանում է որպես ժամանակ – ժամանակի Աստված, որի տոնակատարությունները հայերը - պարսիկները կատարել են Ամանոր Նավասարդին՝ Հայոց Նավասարդ ամսի Օգոստոսի 11-ին։
Այսինքն, ստացվեց՝ Ժամանակ – Կալենդար – Օգոստոսի 11.
Իսկ այժմ քննարկենք Ժամանակի որդու՝ Միհրի աստղային պատկանելիության հարցականը.
Ըստ ժամանակակից մի շարք հետազոտողների, օրինակ Էդրիան Ջիլբերտի, Միհրը, որպես աստղակերպ, հանդիսանում է Օրիոն համաստեղությունը։
Մեջբերենք Հովիկ Ներսիսյանի՝ <<Հայկական Լեռնաշխարհը Ըստ Զրադաշտն ու Իր Ավեստան >> աշխատությունից մի հատված.
- Առավոտյան, նախքան այն, որ արեգակը նրա գագաթից ծագի Միտրան (Միհրը) , փառահեղ շքեղությամբ հայտնվում է նրա բարձրունքներում և այդ գեղագույն լեռան բարձրունքից բոլոր արիական երկրներին է հայում։
Այսինքն, 10-րդյաշթիայսհատվածըբացահայտումէ,
որՄիհրըարեգակիաստվածությունըչէ,
որարեգակիցառաջկարողենծագելմիայնաստղերը,
տվյալդեպքում՝ՕրիոնՀամաստեղությունը,
քանիորև՛հայկականև՛պարսկականհինկալենդարը՝<<Նավասարդ – Նավասարտա>>-ն, սկզբնավորվումէՀայկ – Օրիոնհամաստեղությանհելիակալծագումով, Նավասարդ

– Օգոստոսամսի 11-ին։Ահա և եկավ՝ Ժամանակը... այն ժամանակը, երբ տիեզերքի հրամանով մարդկային գիտակցության մեջ նորեն արտահայտվեց <<Ժամանակի և տարածության>> սիմմետրիայի կարևորությունը... այդ հարցադրման և բանաձևի լուծման բանալին գտնվում է՝ Հայաստանում, որն է այն երկրա - երկնային համաժամացման Զրոյական սահմանագիծը և հիմնարար, համակարգիչ հիմնակետը՝ երկրա - երկնային համատիեզերական այդ Մեծն Շարժման, որ կոչվում է՝ ժամանակ.... Խնդիրը դրվել է և խնդիրը կստանա իր լուծումը, ուզեն, թե չուզեն, ստեն, թե կեղծեն՝ Ժամանակն է Ճշմարտության և Ճշմարտության պահանջատերը՝ Տիեզերքն է...

Հին Հնդկաստանում նույնպես գործածվել է << Նավասարատտա >> կոչվող կալենդարը, որի համակարգային հիմունքներն էլ նույն են, ինչ՝ եգիպտականինը։ Իսկ եգիպտական գլխավոր Աստծո անունը, որպես աստղագիտական տերմին, հնդարիացիների լեզվամտածողությամբ հնչունաբանվել է՝ << Ասար >> - ազիմուտ նշանակությամբ...

Գլխավոր հարցադրումը, արդյո՞ք մարդկային <<որակը>> հնարավոր է բարելավել, եթե մարդկությունը վերըկնկալի այն վաղեմի և մոռացյալ՝ գիտությունը, որը երբեմնի բանաձևվել է որպես՝ <<ժամանակի և տարածության համընթացության համաչափություն, այսինքն՝ սիմմետրիա>>...

Տվյալ գիտության հիմնարար դրույթները և չափագրական օրինաչափությունները որպես հաստատուն և անխոտոր համակարգ, դեռևս անհիշելի ժամանակներից ի վեր ներկայացված է եղել մարդկությանը << հայկյան բուն տոմար>> կոչականով, որի իրական և խորքային նախադրույթն է հանդիսացել հաստատուն պահել և ապահովել՝ Մայր, Երկրային Բնության և Տիեզերքի շարժման համընթացության, համաժամացման՝ համաչափությունը...

Այլ կերպ ասած, մարդկությանը տրվել է լավագույն հնարավորությունը - համապատասխանել բնական կենսառիթմերի համարժեքությանը և իրականացնել մարդկության բնականոն, աստիճանական, փուլային զարգացման անթերի ընթացք - ընթացակարգը.

Սակայն մարդկությունը, ավելի ճիշտն ասած, ցածրակարգ գիտակցության ցեղերը, որոնք չէին տիրապետում տիեզերական բնականոն օրենքներին, հիմնարկեցին (

Բաբելոնում) թերի - թերընթացակարգ՝ <<լուսնային>> տարեհաշվարկը (որը իրական 365օր և 6 ժամ տարեցիկլից պակասավոր էր 11 օրով) և մարդկությանը զրկեցին տիեզերական կենսառիթմերի համարժեքությունից...

Այդ օրվանից և մարդկային որակը ապրեց ետնասերում, դեգրադացվեց և ընկավ կիսավայրենության ճիրանները, աղտոտելով մարդկային հոգու և գաղափարի անտրոպոէկոլոգիան...

Իսկ ամենացավալին այն է, որ մարդկությունը կորցրեց իրատեսական ճշմարիտ աշխարհընկալման գաղափար - գաղափարախոսականը... կորցնելով, բառիս բուն իմաստով, ճշմարտության տեմպը, ռիթմը և իհարկե հոգու բնականոն՝ հարմոնիան... Եգիպական ամենավաղեմի ավանդապատումներում պահպանվել է, <<Հայկյան>> սրբազան տոմարի փոխանցումը այդ ժողովրդին, որը նրանց է ընծայվել Կիսա - Աստվածների կողմից, որոնք այդ երկիր էին եկել՝ Հյուսիս - Արևելքից (Հայաստանից), ազիմուտ 45 աստ. 39.5 աստ. մեծ բուրգի կոորդինատները, դեպ Հայաստան դեպ ժամանակահաշվարկան, կենսառիթմերի սկզբնավորման զրոյական հիմնավայր...

Եվ այն ժամանակ, երբ հայերը կրկին կվերադառնան իրենց իսկ կողմից գիտակցված՝ Տիեզերակարգին, վերագտնելով Տիեզերքի մեծն Սինֆոնիայի Գլխավոր Դիրիժոր՝ Հայկի Մեծն Տիեզերակարգը, այն ժամ կծաղկի Հայոց և ողջ առաջադեմ Նոր՝ Աշխարհը և կգա մարդկության Ոսկյա Դարաշրջանը...

«Վերացեալք ընդ բազմասեղոն՝ փայլեսցուք ընդ դասս անմարմնոց, իբրև զՀայկն գեղեցիկ փայլելով՝ ԶԱստված ընկալցուք, բացցուք զշտեմարանս մտաց մերոց… Փայլելով զպտուղ աւրհնութեան ի շղթանց մերոց, եւ իբրեւ զգիշերավարն, պայծառսցուք հոգւով խավարային կողմն աշխարհիս…» Գրիգոր Նարեկացի

ՀՆԱԳՈՒՅՆ ԱՍՏՂԱՑՈՒՅՑ

<<Ակ>> - երկնային առանցքակենտրոն անիվ, Չարխի Ֆալաք՝ <<ճակատագրի անիվ>>, հայերեն<<Պալակ>>, <<Պալ>> - հղկված քարաբեկոր (պալատ, պալը հատված), <<Ակ>> - դիտակով միտված հասարակածին, Քարահունջի աստղացույցերը ընդհանարապես և մասնավորապես 63 - րդ աստղադիտակը միտված Հասարակածի առանցքակենտրոն հիմնակետին, որտեղ արդի ժամանակափուլում հանգրվանում է՝ Հայկի - Շամփրուք - Օրիոնի Գոտին...

Հայկի՝ Տիեզերագիտությունը, որն է երկրա - երկնային՝ ժամանակի և տարածության սիմմետրիայի բնականոն և հիմնարար բանաձևը... որևէ գիտություն հիմնավորվում է ոչ թե կամայական ենթադրություններով, այլ տվյալ գիտության տեսական և առարկայական հիմնարար դրույթներով:

ԺԱՄԱՆԱԿ

Վանա լճի արևելյան ափին, Հայոց ձոր գավառում Ժամանակ անունով մի գյուղ է եղել, որ հիմնադրել է հայ ազգի անվանադիր Հայկ դյուցազնը։

Այս գյուղում ապրում էին բազմաթիվ գիտուններ ու աստղագուշակներ։ Նրանք պահում էին հայոց ժամանակի հաշիվը, շինականներին հայտնում սպասվող երաշտի և ուրիշ արհավիրքների մասին, առանց որի ցանքսերը աճեցնելու գաղտնիքը։

Այստեղ էին գալիս Հայքի բոլոր տասնհինգ նահանգների չորս հարյուր գավառներից ու գավառակներից։ Ով որ կորցնում էր ժամանակի հաշիվը՝ Հայոց ձոր էր հասնում և Ժամանակ գյուղի իմաստունների հետ ճշտում օրերն ու ամիսները։

Այդ իմաստունների շնորհիվ բոլոր հայերն ունեին միատեսակ ժամանակ, միատեսակ տարեգլուխ ու տարեմուտ, ոչ մի նահանգում ոչ գարունն էր ուշանում, ոչ էլ աշունն էր շուտ գալիս։ Երբ Հայքի որևէ եզրում թշնամի էր հայտնվում՝ հայերը միաժամանակ և միասնական էին ընդառաջ դուրս գալիս թշնամուն և հաղթում նրան։ Եվ միասնաբար էլ նստում էին հաղթության հացի։

Բայց ահա հեռու- հեռուներում իմացան Հայքի անպարտելիության ուժի մասին, վեր կացան և գրոհի ելան հայոց դեմ՝ գունդ առ գունդ, հրոսակ առ հրոսակ, դար առ դար։ Այնքան գրոհեցին, մինչև հասան Հայոց ձոր գավառը։ Այստեղ հիմնահատակ ավերեցին Ժամանակ գյուղը և սրի քաշեցին նրա բոլոր իմաստուններին։

Եվ հայերը կորցրին ժամանակի հաշիվը։ Այնուհետև Հայքում ամեն ինչ խառնվեց իրար։ Երբեմն գարնանը հաջորդում էր ձմեռը, կամ տարի էր լինում առանց ամռան ու աշնան։ Ոչ էլ արտերն էին հասնում ժամանակին։ Իսկ երբ թշնամին էր հարձակվում՝ հայերը չէին հասցնում իմաց տալ միմյանց։

Ամեն մեկն սկսեց հաղթության հաց թխել իր համար, այդ պատճառով էլ համայն Հայքը չհաղթեց։ Մինչև հիմա ժամանակ չունեցող ոչ մի երկիր չի հաղթել։

Հայկ Խաչատրյան «Հացապատում»

Հայոց և ամբողջ աշխարհի ժամանակը վերականգնվում է օգոստոսի 11-ին՝ Նավասարդին, Հայաստանի ժամանակով առավոտյան ժ. 4-ին։

Ուր էլ որ լինեք, այդ օրը, այդ ժամին նայեք Երկնքին, դեպի արևելք, ու կտեսնեք Հայկի համաստեղությունը՝ մեր ժամանակի և մեր ինքնության պահապանին

Հայոց Նավասարդը ողջ մարդկության Քվանտա - Աստեղային Ժամն է,<<Մարդ - Տիեզերք>> փոխհարաբերության և անսահման, անեզր Միասնության Սիրո՝ Տոնը, երբ <<Մարդը>> հավաստագրում է իր Տիեզերական Լինելիությունը՝ Հավերժության մեջ

ՀԻՆ ՆԱԽԱՔԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹՅՈՒՆ

Հին Եգիպտոսի նախաքաղաքակրթության ժամանակների հիշատակումներում պահպանվել է հետևյալ ավանդազրույցը.
առ այն, որ ՝ << ...դեռևս շատ վաղուց, Եգիպտոսի նախաքաղաքակրթական ժամանակներում, Հյուսիս – Արևելքից Եգիպտոս ժամանեց Կիսա – Աստվածների ընտանիքը՝ Ասար – Օսիրիսի, Աստար – Իսիդայի գլխավորությամբ . . . նրանք քաղաքակրթեցին << Եգիպտոսը >> ՝ շնորհելով վերջիններիս << Աստվածային Բարձրագույն Գիտելիքներ >> և բարձրակարգ քաղաքակրթություն։
Եվ նրանք էին, որ եգիպտացիներին պարգևեցին Ժամանակի և Տարածության Գերաշնորհ, Սրբազան Համակարգը՝ << Ալմանակ >> - Կալենդարը՝ 365 օր 6 ժամ տարեկան ցիկլով։
Այն կազմված էր 13 ամիսներից, 12 ամիսը 30 ական օրով և վերջին, << Հավելյաց >>՝ << Աստվածների Ծննդյան >> ամիսը՝ 5 օր և 6 ժամ տևողությամբ։
Սույն տարեհաշվարկի սկզբնավորման հիմնակետ հաստատագրվեց՝ Օգ. - 11-ը և խստիվս պատգամվեց ՝ մեկընդմիշտ պահպանել կայուն և անփոփոխ << Սրբազան Կալենդարի Երկնային Սահմանադրական Օրինաչափությունները >>, այլապես, կորստյան մատնելով Աստվածային Գերաշնորհ Երկրա – Երկնային լիարժեքությունը, Եգիպտոսի քաղաքակրությունը՝ կկործանվի...
Ասում են նաև, որ Եգիպտոսի Գերագույն Աստծո՝ Ասար – Օսիրիսի երկրային մահվան և հոգու երկնային << Համբարձման >> օրն էր Օգոստոսի 11-ը, իսկ հոգու երկնային հանգրվան – հոգետան վայրն է հանդիսանում Օրիոն Համաստեղության երեք աստղերը, այսինքն, բոլորիս քաջ հայտնի << Օրիոնի Գոտին >>, որի երկնային դասավորության գծապատկերով են կառուցված Գիզայի հանրահայտ երեք բուրգերը՝ Մեծ Բուրգի, Քեոպսի Բուրգի գլխավորությամբ։

Հատկանշական է, որ երեք բուրգերը ուղղորդված են դեպի՝ հյուսիս – արևելք: Նաև, վերջերս պարզվեց, որ Մեծ Բուրգի թագավորի և թագուհու դամբարաններից դուրս եկող հորատանցքների հակումների ցուցմունքներն կազմում են, համապատասխանաբար՝ 45 և 39,5 աստ:
Իհարկե կարելի է երկար շարունակել հին Աշխարհի դիցաբանական – տիեզերական աշխարհընկալումների խնդրականը, սակայն կանգ առնենք և վերլուծենք, թե ինչ առարկայական խորհուրդ է թաքնագրված այդ ամենում:

Մեր բազմամյա հետազոտությունների արդյունքների հիման վրա կարող ենք փաստել, որ հայկական կենտրոնագմբեթ խաչաձև եկեղեցիները աստղացույց կառույցներ են և հանդիսանում են աստղադիտարաններ:

Աստղիկ

Վարդավառը՝ Աստղիկ - Անահիտ - Սիրիուս աստղի ծագման տոնն է, որը կայանում է Օգոստոսի 22-ին, լույս առավոտյան ժամը 05:14 -ին, այդ օրը ողջ մոլորակի <<ջրերը>> ստանում են դրական լիցքեր (իոնների, հոսանքափոխանակության և այլ բաղադրիչների որակական նշանակալից բարելավում) և դրանով իսկ՝ ապահովում են ողջ բնության կենսունակության <<անվտանգությունը >>, այսինքն կարգավորվում է ողջ կենդանի և կենսունակ բնության կենսաքիմյական բալանսը:
Վարդավառ –հայերեն նշանակում է՝ << կյանքի, կենսունակության ազդակը ստանալ՝ ի կատար անել >>.
<<Վարդ>> - եռարմատ բառ է - << ար>> կենսություն, << արդ >> - տվյալ ժամանակ, արդի ժամանակ, ներկայիս ժամանակափուլ, <<Վար>> - սկզբնական նշանակությունը կյանքի ընթացք - ընթացակարգի, կամ որևէ գործողության իրականացում՝ (վարել, վարիչ, կառավարիչ, վարորդ և այլն).
<<Ավ>> - ավետիս, լուր, տեղեկություն: ի սկզբանե - աստղային կայացման, աստղագիտական տվյալներով հիմնավորված առանձնահատուկ պահը, օրը...
<<առ>> - վերցնել, ստանալ, որևէ աստղային կենսաէներգիայի ստացում - կիրառում – ընդունումը:

Ավելացնեմ նաև - <<Վարդապետություն>> - որը նշանակում է << տվյալ, ընթացիկ ժամանակափուլի գաղափարախոսություն, որը ոչ մի կապ չունի <<վարդ>> ծաղկի հետ և որ վեդաներում մեր երկիրը ներկայացվում է որպես <<Արիա Վարդա>>, կամ <<Արիա Վեջա>> - որը հայերեն նշանակում է <<Կյանքի կենսունակության ճշմարիտ օրենքների Երկիր>>:

Աշխարհի ամենա կարևորագույն <<Կռիվը>> տեղեկատվական (ինֆորմացիոն) պայքարն է:
Այսօրիկ Հայը չգիտի ով է՝ Հայկը, չգիտի այն օրը, երբ նա հաղթեց օտարածին բելին և հիմնադրեց Հայոց պետականությունը, չգիտի Հայկի բարոյակարգը, չգիտի, որ Հայկը՝ Տիեզերագիտություն է, գերճշգրիտ տոմարակարգ, բոլոր գիտությունների հիմնաքարն է, առանց որի անհնար է պատկերացնել, հետևապես չափագրել և համակարգել որևէ օրինաչափություն...
Վերջապես.
Հայկը գիտակցություն է, (Հայկը բնականոն Գիտությունն է, բելը – մարդկային տգիտությունը, տկարամտությունը), հազարամյակների կենսափորձ է, գաղափար, միտք, ծին - գենետիկ ռեզոնանս, տաղ, տաղաչափություն, Հայոց Բնության՝ հող ու ջրին համարժեք՝ թրթիռ, տատանումն է, <<Հայոց Ծինի>> հարատևության Գերակա՝ Ներազդակն է, կենսունակության և հարատևության գրավադիրն է.
Օտարածին գաղափարներով կերակրվող ժողովուրդը ի վերջո դառնում է՝ մատաղացու...
Օգոստոսի 11-ին Հայկը հառնելու է իր երկնային գահին (լույս առավոտյան ժամը 04-ին): Եթե ցանկանում ենք ստանալ Ամենայն Հայոց Աստղային Նահապետի Տիեզերական Օրհնությունը, ապա Ազգովի նշենք Հայոց Նավասարդը՝ Քարահունջ Աստղադիտարանում:

ՔՎԱՆՏԱՅԻՆ ԱՆՑՈՒՄ

Մեր աշխարհը փոխվել է 1999-2013թթ,ատոմային գիտնականները ուսումնասիրություն են կատարել ջրածնի ատոմի վերաբերյալ, որովհետև նկատել էին ջրածնի ատոմի պուլսացիան այն մեկ փոխվում էր, մեկ վերադառնում էր հին չափերին, դա զարմանալի էր քանի որ ջրածնի ատոմը նախկինում կայուն էր,բայց վերջ ի վերջո ջրածնի պրոտոնը նոր չափ ընդունեց,ջրածնի ատոմը փոքրացել էր 4%-ով։

Փոխվել է ամեն ինչ պրոտոնի արագությունը, շրջապտույտը,ուղղությունը, տրամագիծը առաջին հայացքից մտածում ես թե պրոտոնը ,,փոխվել է,,և ի՞նչ...բայց նրա հետևից փոխվել օրգանական համակարգը,քանի որ ջրածինը համարվում է օրգանական նյութերի տարրը։Այն ի՞նչ ատոմային ֆիզիկայի մեջ համարվում էր անխափան ներկայացվել է լրիվ այլ ձևով.կարծես մենք այլմոլորակային ենք ու ընկել ենք ուրիշ մոլորակ,քանի որ նյութի խտությունը փոխվել է՝իրականացվում է քվանտային անցում։Մասնիկն էներգետիկ մի մակարդակից անցնում էր մյուսին,ավելին իրեն պահում էր նեյտրոնային աստղի պես՝մեծ էր դարձավ փոքր,կարելի է համարենք որ մենք ապրում ենք ուրիշ մոլորակում,դրա համար էլ որոշ ֆիզիկական օրենքներ աշխատում են այլ կերպ։Ծնվում է այլ նյութ տարրական մասնիկները սպասում են դիտորդի հրամանին,դրանք փոխվում են իրենց սպասումներին համապատասխան։Փոխվել է ժամանակը,էներգիան,նյութը փոխվել է մեր ընկալումը և մենք դառնում ենք այն բազմաչար էակները,ովքեր ի սկզբանե մտածված էին բարձրագույն ուժերի կողմից, ինչպես է դա անրադառնում մեզ վրա։Աշխարհը դարձել է ավելի նրբանկատ մտածեցի և ամեն ինչ իրականացավ։Մեր օրերում պետք է մտածել ոչ թե խոսելուց առաջ այլ մտածելուց առաջ,քանի որ նյութականացումը շատ արագ է կատարվում։Այս ինչ կատարվում է մարդկանց հետ քվանտային անցման ժամանակ դուրս է գալիս մեր պատկերացումներից,քանի-որ տիեզերքի էվոլուցիոն փոփոխության մասշտաբները ներառյալ մարդկությունը շատ նշանակալի կլիներ։Այն արդեն ընթանում է ամբողջ թափով և հասնելով իր գագաթնակետին կբերի մարդու մոլորակի արեգնակային համակարգի և ամբողջ գալակտիկական տարածքի համակարգված փոփոխությունների։Փոխակերպման պահն անդառնալիորեն ընթանում է և ոչ ոք չի կարող կանգնեցնել այդ գործընթացը։Գալիս է մոլորակային մասշտաբով էներգետիկ իրավիճակի փոփոխության ժամանակը;Մենք մտնում ենք մի նոր տարածք,որտեղ բոլորը ղեկավարվում են տիեզերական տեղեկատվական դաշտը։Իսկ տեղեկատվությունը ակնթարթորեն փոխանցվում է ցանկացած հեռավորության վրա։Մարդը այժմ այդ տեղեկատվությունը ընկալում է մտքի պատկերների տեսքով։Ի՞նչ երևույթ է սա,ինչ փոփոխություններ են տեղի ունենում մեր մոլորակում,որն է մարդկանց վատ զգալու պատճառը,իսկ ամենակարևորը ինչ է պոտք անել, որպեսզի արժանապատիվ և նվազագույն կորուստներով անցնենք մոլորակի և մարդու արմատական

փոփոխությունների ժամանակահատվածը։Մեկը չի կարող փոխել աշխարհ,աշխարհը փոխվում է բոլորի ազդեցության ներքո։Միասին սա է հիմնական փաստարկը,որը բերում է հաջողություն։Տիեզերքի խորքերից բարձր հաճախականության էներգիաները արդեն ներթափանցում են մեր Արեգնակարգային համակարգը և Երկիր մոլորակը խիտ պլանի տատանումներից անցնում է դեպի տիեզերքի տեղեկատվական դաշտ։Անցման սահմանին յուրաքանչյուր մարդ պետք է քննություն հանձնի իր գիտակցության կատարելագործմանհամար,միասնության հզոր ինպուլսը էներգիան է, որը ապահովում է անցում նոր էներգետիկ վիճակ և մարդկանց փրկության նոր բարձր տատանումների պայմաններ։Գիտակցության կատարելագործման և հոգևոր միասնության քննությունները պետք է վերջնականապես տարանջատեն հացահատիկներն թեփից,որոշ մարդիկ այդ քննությունները կհանձնեն և կանցնեննոր տարածք,իսկ միյուսները կշարունակեն իրենց ինքնակատարելագործումը արդեն մեկ այլ մոլորակի վրա ,որը ֆիզիկական էհատկանիշներով նման կլինի Երկրին։Ամեն ի՞նչ կախված կլինի մարդու գիտակցյունից,մակարդակից և էվոլյուցիայի համընդանուր գործընթացին մասնակցելու ցանկությունից։Յուրաքանչյուր մարդու, յուրաքանչյուր ժողովրդի և ողջ մարդկության փրկությունը քվանտային անցման ժամանակ նրանց սեփական ընտրությունն է ։Եվ այդ ընտրությունը պետք է կատարվի գիտակցաբար հավերժության Արարչի և մարդու մասին ճշգրիտ գիտելիքների հիման վրա։Հստակեցնենք թե ինչու է անցումը կոչվում քվանտային։Ֆիզիկան պնդում է ,որ քվանտը անբաժանելի մաս է,էներգիայի որոշակի մաս է,այսպիսով քվանտային անցումը՝ատոմի,մոլեկուլի,ատոմային միջուկի,պինդ մարմնի քվանտային համակարգի անցում է։Մեկ էներգետիկ մակարդակից մյուսին էներգետիկ իմպուլսի ազդեցության տակ,25920 տարի մեկ անգամ ամբողջ տիեզերական տարածքին հնարավորություն է տրվում անցնել մեկ այլ բարձր հաճախականության մակարդակի։Տիեզերքի էներգիայի հզոր իմպուլսը կվերափոխի աշխարհը,Երկիրը և մարդուն։Մեր բախտը բերել է ականատես լինել տարածության էվոլյուցիայի պատմական փուլին, մեր ազատ ցանկության դեպքում մենք կարող ենք դառնալ այս մոլորակային փոխակերպման ամենաակտիվ մասնակիցը։Եկեք պատկերացնենք հսկայական տիեզերական ժամացույցը,որը հաշվում է այն ժամանակը, որը մնացել է մինչև անցման պահը։Ինչ տեղի կունենա երբ գա այդ ժամը։Տիեզերքը,որը ներկայացնում է մի ամբողջություն անընդհատ զարգանում է՝բարձրացնելով դաշտային կառույցների տատանումները։Մենք, որպես տիեզերքի մաս նույնպես պետք է անցնենք տատանման նոր հաճախականության,նոր աշխարհ,մենք կարող ենք մտնել միայն նոր կերպարանքով,քանի-որ ֆիզիկական մարմինը չի կարող դիմադրել նուրբ աշխարհի էներգիաներին։Այսոր յուրաքանչյուր ոք ունի եզակի հնարավորություն շրջանցելով մահը փոխել խիտ նյութական շերտը նորի՝ ավելի բարակի,որը կարող է դիմադրել տիեզերքի բարձր տատանումներին։Տիեզերքի էներգիայի ազդեցության տակ Երկիրը կփոխվի ոչ միայն ֆիզիկապես այլև

հոգեպես։Մարմնի փոխակերպումով յուրաքանչյուր մարդ կարող է ձեռք բերել եզակի ունակություններ՝խորաթափանցություն,տելեպատիա,լևիտացիա և այլն։Դա կլինի հանճարների աշխարհ,նման անցումը հնարավոր է միայն մեր գիտակցության փոփոխության դեպքում,մենք պետք է մաքրվենք բոլոր բացասական բաներից։Հասարակության կողմից պարտադրված դոգմաներից ու կեղծ համոզմունքներից,դա հավերժության կանոնների,ճշմարիտ գիտելիքների արտացոլման ճանապարհն է,մշակել բարձրագույն հոգևոր հատկանիշներ որոնցից հիմնականը,հավատքն է,սերը,հույսը,իմաստությունը և կամքը։Մեր Երկիրը կենդանի արարած է,որը ակտիվորեն արձագանքում է տիեզերքի էներգիայի ազդեցությանը, նա նույնպես կտրուկ կփոխվի և կկանգնի ավելի բարձր տատանումների մակարդակի։ Մաքրելով մոլորակը կհեռացնի իր մակերեսից մարդկային առաջընթացից տեխնածին խփցերը,ըստ տիեզերական բարձրագույն մտքի ծրագրի տարածության փոխակերպման առումով երկրաշարժերը և հրաբուխները կարող են փոխել Երկրի մակերեսի քարտեզը։Մարդկության կողմից ընտրված տեխնածին զարգացման ուղին հանգեցրել է նյութական կյանքի գերակշռությանը հոգևորության աճի վրա,առանց տիեզերքի խիստ կանոնները հաշվի առնելով,մարդու հայեցողությանը բնությունը կառավարելու փորձը խաղտել է մոլորակի հավասարակշռությունը և ներդաշնակությունը։Հոգևոր առաջընթացի բացակայությունը,բարոյականության ցածր մակարդակը նուրբ աշխարհի և տիեզերական օրենքների լիակատար անտեսումը թույլ չեն տալիս մեզ այս ձևով անցնել քվանտային անցումը։Որպեսի փրկեն մարդկությունը աստվածային ուժերը Բարձրյալի գլխավորությամբ ընդունեցին միակ հնարավոր որոշումը՝ստիպողական աստիճանական անցում կատարելու,մեզ նոր մակարդակի տատանումների,այսինքն հոգևորության նոր մակարդակի։Հոգևոր միասնական ժողովրդի ազատ կամքի դրսևորման դեպքում,որը կհամընկնի մոլորակի և Արարչի կամքի հետ կա հնարարորությունսահուն անցնելու դեպի նոր տեղեկատվական տարածք,հակառակ դեպքում մարդկությունը կկանգնի լայնածավալ բնական աղետնեիր։Յուրաքանչյուր մարդուն,յուրաքանչյուր ժողովրդին տրվում է իրավունք ինքնուրույն ընտրելու իր սեփական ուղին։Արարիչը շտկում է քվանտային անցման զարգացման սցենարները կախված այդ ընտրություններից մեզ բոլորիս բախտ է վիճակվել ապրել մեծ փոփոխությունների դարաշրջանում,գնում է աշխարհի վերակառուցման մասշտաբային գործընթացը։Մարդիկ դեռ ժամանակ ունեն հասկանալու տեղի ունեցող փոփոխությունների իմաստը և հավերժության մեջ իրենց տեղը։Քվանտային անցումըկարող են անցնել այն մարդիկ որոնք միավորված են Արարչի հավատով,միասնական գիտելիքներով,որոնք նպաստում են գիտակցության զարգացմանը։Մարդկությունը գնում է նոր աշխարհ,որի արժեքները որոշվում են սիրով և ներդաշնակությամբ։Մտքերի իմպուլսը ունի վիբրացիայի ամենաբարձր հաճախականությունը,հենց այն որի վրա էլ տեղի է ունենում մարդու շփումը Աստծո հետ։Հետևաբար Աստծուն մտովի դիմելը դա ուղիղ կապուղի է բարձրագույն

տիեզերական մտքի հետ;Այսոր մարդու համար ամենահրատապը տիեզերքից եկող գիտելիքներն են։Նրանք մոլորակի բոլոր մարդկանց կտան հնարավորություն տարաձայնությունները ընդունել միասնական Աստծո գաղափարախոսությունը և հաջողությամբ կատարել քվանտային անցում։Սահմանի անցման ժամանակ յուրաքանչյուր մարդ պետք է իր գիտակցության կատարելության քննություն հանձնի։

ԵԶՐԱԿԱՑՈՒԹՅՈՒՆ

Բերված բոլոր դեպքերում առաջանում է ցավի զգացողություն՝ չգնահտված, անտեսված լինելու, բայց դա էլ պետք է ծառայի հայ ժողովրդին որպես ուժ, որպեսզի հենց մենք աշխարհին ստիպենք գնահատել մեզ և հաշվի նստել հայ ազգի գիգատների հետ:Եվ մենք ինքներս պետք է մեր սերունդներին ճիշտ մատուցենք մեր պատմությունը,մեր հաղթանակները և նույնիսկ պարտությունները, որոնք նոր հաղթանակի սկիզբ են:

Գրականություն

1. Գրիքոր Նարեկացի Հայոց մատենագիրք էջ 908-910

2.Ղևոնդ Ալիշյան Հին հավատամքներ աշխատություն

3.Հայկ Խաչատրյան Հայապատում

4.Հրաչյա Աճարյան ՀԱԲ 2 էջ 93,485,493,607